

ВИЛЕНСКІЙ ВѢСТНИКЪ

ОФИЦИАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

36.

KURJER WILEŃSKI GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. ПЯТНИЦА, 7-го Мая. — 1348 — Wilno. PIĄTEK, 7-go Maja.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 2-го Мая.

Высочайшій Рескриптъ,

данный на имя Его Императорскаго Высочества Герцога Лейхтенбергскаго.

Ваше Императорское Высочество! Учрежденное при благотворномъ попечительствѣ Вашемъ, Общество Посѣщенія Бѣдныхъ сей столицы, совершило многія дѣла, достойныя Христіанскаго милосердія и истинной любви къ ближнему. Я вполне оцѣню таковыя подвиги и отдаю всю справедливость Членамъ сего Общества, посвящающимъ свои досуги и труды на вспомошествованіе страждущему человечеству.

Но, дабы поставить Общество Посѣщенія въ предѣлы одной общей благотворительности, столь изобильной уже въ сей столицѣ и возвести его на степень, приличествующую сословию, дѣйствующему отъ Моего Лица, — Я призналъ за благо, Общество Посѣщенія Бѣдныхъ присоединить въ его составъ къ Императорскому Человѣколюбивому Обществу, гдѣ оно въ порядкѣ его установленія и должно занять приличное мѣсто. Дѣйствуй отдѣльно, но въ одинаковомъ направленіи съ Попечительнымъ Комитетомъ, Я не сомнѣваюсь, что оно принесетъ обильныя плоды дѣлу Богоугодныхъ, столько же для Меня пріятныхъ, сколько отрадныхъ для удрученныхъ бѣдствіями. Въ сихъ видахъ возлагаю на Ваше Императорское Высочество званіе Члена Совѣта Императорскаго Человѣколюбиваго Общества, состоящаго подъ предсѣдательствомъ Первенствующаго Члена Святѣйшаго Синода, Митрополита Антонія, а Предсѣдателю распорядительнаго Собранія Общества Посѣщенія бѣдныхъ, повелѣлъ Я быть Членомъ Попечительнаго Комитета, съ тѣмъ, чтобы и дѣла сего Общества, вмѣстѣ съ учрежденными подъ Вашимъ попечительствомъ заведеніями, оставить въ настоящемъ видѣ и порядкѣ впредь до соображеній, какія будутъ учинены въ Совѣтѣ Человѣколюбиваго Общества и представлены на Мое утверженіе. Пребываю навсегда искренно къ Вамъ благосклоннымъ.

На подавниномъ собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою подписано:

НИКОЛАЙ.

Въ С. Петербургѣ,
19-го Марта 1848 года.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

St. Petersburg, 2-go Maja.

НАИВЫ՚ШЫЙ РЕСКРИПТЪ,

Do Jego Cesarskiej Wysokości Xięcia Leuchtenbergskiego.

WASZA CESASKA WYSOKOŚĆ! Zawiązane, przy dobroczynnemъ opiekowaniu się Waszém, Towarzystwo Nawiedzania Ubogichъ tutejszejъ stolicy, dokonało wiele uczynkówъ miłosierdzia Chrześcianańskiego i prawdziwej miłości bliźniego. Oceniamъ zupełnie takowe czyny i oddaję całą sprawiedliwość Członkomъ tego Towarzystwa, poświęcającymъ swój czasъ wolny i prace ku pomocy cierpiącej ludzkości.

Lecz, aby postawić Towarzystwo Nawiedzania Ubogichъ wъ granicachъ tylko ogólnejъ dobroczynności, takъ upowszechnionejъ jużъ wъ téj stolicy, i podnieść je na stopień, przyzwoity zgromadzeniu, działającemu wъ Mojej Osobie, Uznałemъ za rzeczъ stosowną, aby Towarzystwo Nawiedzania Ubogichъ wcielić, wъ całymъ jego składzie, do CESARSKIEGO Towarzystwa Człekoлюбного, gdzie ono, wъ porządku swego ustanowienia, powinno zająć odpowiednie miejsce, a działając odrębnie, lecz wъ jednakimъ kierunku zъ Komitetemъ Opiekunczymъ, nie wątpię, że wyda obfite owoce uczynkówъ miłosiernychъ, równie dla mnie przyjemnychъ, jak i pocieszającychъ dla tychъ, którzy są przyczyneni nieszczęciami. Wъ tychъ widokachъ, wkładamъ na WASZE CESARSKA WYSOKOŚĆ obowiązekъ Członka Rady CESARSKIEGO Człekoлюбного Towarzystwa, zostającego podъ prezydencją Przdokującego Członka Najświętszego Synodu, Metropolity Antoniego, a Prezesowi rozporządzalnego Zgromadzenia Towarzystwa Nawiedzania Ubogichъ Rozkazałemъ być Członkiemъ Komitetu Opiekunczego, zъ warunkiemъ, iżby i akta tegożъ Towarzystwa, wrazъ zъ zaprowadzonymi podъ Waszemъ opiekunstwemъ zakładami, pozostawione były wъ niniejszymъ stanie i porządku, ażъ do roztrząśnienia, mającego nastąpić wъ Radzie Towarzystwa Człekoлюбного i być przedstawionémъ do Mojego zatwierdzenia. Pozostaję na zawsze szczerze ku WAMъ przychylnymъ.

Na oryginalne własną Jego CESARSKIEJ MOJOCI ręką podpisano:

НИКОЛАЙ.

St. Petersburg,
19-go Marca 1848 roku.

Высочайшимъ Приказомъ, по Военному Вѣдомству, 26-го Апрѣля, назначены: Начальникъ 20-й Пѣхотной Дивизіи и Лѣваго Фланга Кавказской Линіи, Генераль-Лейтенантъ *Фрейтагъ 1-й* — Генераль-Квартирмейстеромъ Дѣйствующей Арміи, а Начальникъ 19-й Пѣхотной Дивизіи, Генераль-Лейтенантъ *Лабинцовъ* — Начальникомъ 20-й Пѣхотной Дивизіи и Лѣваго Фланга Кавказской Линіи; Исправляющій должность Генераль-Квартирмейстера Дѣйствующей Арміи, Генераль-Маіоръ *Герасимовъ 1-й*, уволенъ въ отпускъ для излеченія болѣзни, на 10 мѣсяцевъ, съ зачисленіемъ въ Запасныя Войска и съ состояніемъ по Генеральному Штабу.

28-го Апрѣля скончался здѣсь, въ С. Петербургѣ, Генераль-Адъютантъ, Генераль отъ Кавалеріи Баронъ Федоръ Клементьевичъ *Гейсмаръ*. (Р. И.)

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

П р у с с і я.

Берлинъ, 6 Мая.

Говорятъ, что сеймъ германскаго союза пригласилъ Пруссію, чтобы она отправила корпусъ, въ 20,000 чел., въ южную Германію.

— Слишкомъ 40 прусскихъ кораблей задержаны донынѣ въ датскихъ гаваняхъ или на проѣздѣ чрезъ Зундъ. Уже датскіе корабли отправились, для блокады Данцига, Мемеля, Вальгаста и проч. Получено достоверное извѣстіе, что Данія приняла военныя мѣры, не только въ отношеніи Прусскихъ, но и вообще въ отношеніи Нѣмецкихъ кораблей, и что уже задержала нѣсколько ганзеатическихъ судовъ.

— Германскій сеймъ отправилъ въ Лондонъ посланника ганзеатическихъ городовъ, сенатора Банкаса, для представленія англійскому кабинету объясненія Шлезвигъ-Голштинскаго вопроса; вмѣстѣ съ симъ онъ займется тамъ немедленнымъ образованіемъ германскаго флота.

— Сосредоточенныя въ Шлезвигъ войска союза, перешли 2 Мая границу Ютландіи и подвинулись на часть пути къ Фридеріци. Генераль Врангель издадъ прокламацію къ Ютландцамъ, въ которой объявляетъ, что онъ прибылъ къ нимъ не въ качествѣ побѣдителя, и уговариваетъ жителей сохранить спокойствіе; общается блюсти за неприкосновенностію собственности; чиновниковъ же уговариваетъ не покидать своихъ мѣстъ.

— Изъ Кенигсберга отъ 28-го Апрѣля сообщаютъ: Бригадиръ дѣйств. артиллеріи подполковникъ Путкамеръ, объѣзжаетъ пограничную черту для осмотра предпринятыхъ мѣръ защиты; поговариваютъ также, что скоро имѣть быть созванъ весь ландверъ.

Познань, 2 Мая.

Здѣсь обнаружены слѣдующій королевскій рескриптъ: „До свѣдѣній моего дошло, что разрѣшенное мною преобразование герцогства Познанскаго, ошибочно истолковано угрожающимъ якобы католической церкви. Таковое истолкованіе, если не совсемъ злонамеренно, то рѣшительно несправедливо. Жители Познанской области! То, что вамъ обѣщано было покойнымъ родителемъ моимъ, съ тѣхъ поръ, какъ вы принадлежите къ Пруссіи, что католическая церковь будетъ неприкосновенною, соблюдалось ненарушимо болѣе 30 лѣтъ. Ваша вѣра и ваша церковь для меня священны. Это и впредь будетъ соблюдаемо; никто не коснется вашей святой вѣры; за всякое къ тому покушеніе будетъ строго взыскиваемо. Будутъ-ли у васъ чиновники природные Поляки или Нѣмцы, они обязаны поступать по государственнымъ постановленіямъ, слѣдственно, уважать вашу вѣру и церковь. Даю вамъ въ томъ мое королевское слово.“

Потсдамъ, 30-го Апрѣля 1841 года.

(подписано) *Фридрихъ Вильгельмъ*.

— Дѣйствіе прусскихъ войскъ противъ мятежниковъ продолжается въ нашемъ Великомъ Герцогствѣ. 27-го Апрѣля, войска подъ командою полковника Брандта, заняли мѣстечко Кеіонжъ, заключающее 1,000 человекъ народонаселенія, и состоящее въ Шремскомъ округѣ. Значительное число мятежниковъ, поддерживаемое пѣхотою, вооруженною огнестрѣльнымъ оружіемъ и конницею, защищались въ укрѣпленномъ мѣстечкѣ. Ими командовалъ французскій эмигрантъ, Левъ Домбровскій. Прусскія войска напали со сторо-

Przez Najwyższy Rozkaz Dzienny, w Wydziale Wojskowym, d. 26-go Kwietnia, mianowani: Dowódzca 20-jej Dywizyi Piechoty i Lewego Skrzydła Linii Kaukaskiej, Jenerał-Porucznik *Freitag 1-szy* — Jenerał-Kwatermistrzomъ Armii Czynnjej; a Dowódzca 19-jej Dywizyi Piechoty, Jenerał-Porucznik *Labincow* — Dowódzca 20 tej Dywizyi Piechoty i Lewego Skrzydła Linii Kaukaskiej; Sprawujacy obowiazek Jenerał-Kwatermistrza Armii Czynnjej, Jenerał-Major *Gerasimow 1*, uwolniony na urlop dla wyleczenia się z choroby, na miesiąc 10, z zaliczeniem do Wojsk Zapasowych i z pozostaniem przy Sztabie Jenerałnym.

Dnia 28-go Kwietnia, umarł tu, w St. Petersburgu, Jenerał-Adjutant, Jenerał-Jazdy, Baron Teodor *Geismar*.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

P r u s s y

Berlin, 6 maja.

Głoszą, że Sejm Związku Niemieckiego wezwał Prussję, aby wysłała korpus 20,000 do południowych Niemiec.

— Przeszło 40 okrętów Prusskich zostało już dotychczas przyaresztowanych w portach Duńskich lub w przejeździe przez Sund. Do blokady Gdańska, Memla, Wolgastu i t. d., wypłynąć już także miały Duńskie okręty. Dochodzą nas również pewne wiadomości, że Dania, nie tylko co do marynarki Pruskiej, ale w ogóle co do całej marynarki Niemieckiej, przedsięwzięła wojenne środki i już kilka okrętów Hanzeatycznych zabrała.

— Sejm Niemiecki wysłał do Londynu Senatorsa Banks, Posła miast Hanzeatycznych, dla złożenia gabinetowi Angielskiemu wykazu kwestyi Szlezwicko-Holsztyńskiej i dla zajęcia się obok tego środkami co najrychlejszego uorganizowania floty Niemieckiej.

— Zebrane w Szlezwiku wojska Związkowe, przeszły, d. 2 maja, granicę Jütlandyi, i pomknęły się o godzinę drogi pod m. Fredericia. Jenerał Wranгель wydał z tego powodu odezwę do Jütlandczyków, w której oświadcza, że nie wchodzi do nich jako zwycięzca, a zachęcając mieszkańców do spokojnego zachowania się, zapewnia opiekę ich własności, urzędników zaś wzywa do nieopuszczenia swych posad.

— Z Królewca piszą pod d. 28 kwietnia: Podpółkownik Puttkamer, Brygadyer artylleryi tutejszej, objeżdża побереża dla obejrzenia przedsięwziętych środków obronnych; słyhać także, iż cały landwer ma być wkrótce zwołany.

Poznań, 2 maja.

Ogłoszono tu następujący reskrypt gabinetowy: „Doszło do mojej wiadomości, że nakazana przezemnie reorganizacya Wielkiego Xięstwa Poznańskiego, błędnie wytłumaczoną została, jakoby zagrażała Kościołowi Katolickiemu. Wnioski te jeżeli nie są złośliwe, to przynajmniej nazbyt niestuszne. Mieszkańcy prowincyi Poznańskiej! Odkąd należycie do Państw Prusskich, przyrzeczone wam zostało przez mego Królewskiego ojca, że Kościół Katolicki będzie nietykalny; dotrzymano wam to niezłomnie przeszło lat 30. Wasza religia i wasz Kościół są dla mnie świętymi. Będzie tak zawsze i nadal. Nikt was w waszej świętej wierze niepokoić nie będzie; każde w tym celu usiłowanie byłoby karane bez pobłażania. Czy waszymi urzędnikami będą Polacy, czy Niemcy, muszą działać według praw krajowych; zatem szanować będą waszą religię i wasz Kościół. Na to daję wam moje Królewskie słowo.“

W Poczdamie, 30 kwietnia 1848 roku.

(podp.) *Fryderyk Wilhelm*.

— Działanie wojsk Prusskich przeciwko wicherzycielom trwa ciągle w naszym W. Xięstwie. Dnia 29 kwietnia, wojska pod dowództwem Półkownika Brandt zabrały miasteczko Xiąż, liczące 1,000 mieszkańców, w okręgu Szremskim położone. Znaczna liczba kosynierów, wspierana przez piechotę, opatrzoną w dobre karabiny, i jazdę uzbrojoną stosownie, broniła się w zabarykadowanem miasteczku. Dowodził niemi Leon Dąbrowski, francuzki wychodec. Wojska Prusskie uderzyły ze strony Szremu. Bitwa trwała pół trzeciej godziny i skończyła się, po

ны Шрема. Сражение продолжалось 2½ часа и кончилось, послѣ двукратной атаки, севернымъ разсѣяніемъ инсургентовъ. Борьба происходила въ улицахъ города, и при стрѣляніи по крышамъ открылся пожаръ; почти весь городъ сгорѣлъ; чему однако могло способствовать и умышленное поджигательство. Войска лишились 40 чел. убитыми и 50 ранеными, въ числѣ послѣднихъ находятся пять офицеровъ; по другимъ письмамъ, тѣхъ и другихъ было около 60 чел. Потери инсургентовъ убитыми нельзя исчислить съ достоверностію; въ Шремѣ лежитъ 120 раненныхъ, а въ томъ числѣ и Левъ Домбровский; 700 чел. взяты въ плѣнъ, между коими называютъ Референта Магдзинскаго, часть ихъ будетъ отправлена въ Кюстринскую крѣпость. Войсками окруженъ былъ также отрядъ мятежниковъ въ 400 чел., спѣшившій на помощь городу; они должны были положить оружіе, послѣ чего распустили ихъ по домамъ. За тѣмъ войска раздѣлились на два отряда; одинъ отправился въ Нейштадтъ, а второй подъ командою полковника Брандта, въ другую сторону.

Между тѣмъ, 30 числа, поутру, генералъ фонъ Blumenъ выступилъ изъ Шроды къ Милославу, куда отступили передъ нимъ инсургенты изъ Винногуръ. Предводитель ихъ, Мирославскій, былъ приглашенъ генераломъ покориться закону; но это приглашение осталось безъ всякаго дѣйствія. Тогда артиллерія открыла огонь, а пѣхота напала на городъ и взяла его послѣ самаго упорнаго сопротивленія. Инсургенты были вытѣснены изъ Милослава и отступили въ ближній лѣсъ, гдѣ кавалерія и пѣхота генерала Blumenъ преслѣдовала инсургентовъ до самаго лѣса. Но тутъ кавалерія была неожиданно встрѣчена, съ фронта и фланговъ, чрезвычайно сильнымъ ружейнымъ огнемъ; она остановилась, и въ то же мгновение, конный отрядъ инсургентовъ напалъ на ея правый флангъ, привелъ ее въ разстройство и отбѣнилъ къ Милославу, гдѣ стояли прочія войска. Инсургенты, и безъ того превосходившіе насъ числомъ, получили въ это время еще значительныя подкрѣпленія изъ Нейштадта и двинулись изъ лѣса къ Милославу; но, благодаря усиліямъ офицеровъ, дѣйствовавшихъ съ примѣрнымъ самоотверженіемъ, мы удерживали за собою городъ еще въ продолженіи 2½ часовъ. Наконецъ, послѣ пяти-часоваго кровопролитнаго боя, всѣ войска колонны генерала фон-Блумена утомились до крайности и должны были оставить Милославъ ретироваться къ Шродѣ. Въ этомъ дѣлѣ, убито съ нашей стороны 3 офицера, 3 унтер-офицера и 12 рядовыхъ; ранено 11 офицеровъ, 1 унтер-офицеръ и 29 рядовыхъ; безъ вѣсти пропало 8 унтер-офицеровъ и 249 рядовыхъ. (Р. И.)

Кротосинъ, 1 Мая.

По полученіи третьяго дня, по полудни, извѣстій въ Плешевѣ о нападеніи войскъ на Ксїонжъ, находившіеся тамъ инсургенты подъ начальствомъ Жихлинскаго, отправились на помощь атакующимъ. Прибывъ на разстояніе полумили отъ мѣста битвы, отрядъ сей узналъ, что уже все было кончено. Жихлинскій распустилъ тотчасъ свой отрядъ, самъ же возвратился въ Плешевъ, гдѣ еще находится около 100 инсургентовъ. Нейштадтъ окруженъ войсками, и инсургентамъ ничего болѣе не остается, какъ только покориться, ибо главная ихъ сила въ Ксїонжѣ совершенно уничтожена. Всѣ войска выступили оттуда въ Плешевъ; комендантъ сего города, Жихлинскій, вышелъ со своимъ отрядомъ въ 100 чел. Изъ Кобылина и Здунъ вступили сюда двѣ роты 38 го пѣхотнаго полка, которые останутся здѣсь для того, чтобы содержать подъ стражею находящихся въ нашемъ городѣ 190 плѣнниковъ.

Австрія.

Вѣна, 30 Апрѣля.

25-го с. м., весь городъ былъ иллюминированъ, по поводу обнародованія государственнаго уложенія, и совершенно было шествіе съ факелами, для изъявленія преданности Императору. Вся царствующая фамилія собралась въ покояхъ Императора; растроганный Императоръ нѣсколько разъ обнималъ своего брата, эрцгерцога Франца, и сказалъ ему прослезившись: „Богъ до благославить труды наши и ниспошлетъ намъ дни благополучія.“

— Умы всѣхъ заняты здѣсь слѣдующимъ вопросомъ: должна-ли Австрія отправить въ національное собраніе, во Франкфуртъ, депутатовъ съ безусловнымъ

двукратномъ натарціи, полную кляску powstańców. Bito się w zabarykadowanych ulicach miasta, a przy strzelaniu do stodoł łatwo ogień się zajął; prawie całe miasto zgorzało, do czego i umyślnie podpalenie przyczynić się mogło. Ze strony wojska padło 40 zabitych i 50 rannych, pomiędzy ostatniemi pięciu oficerów; według innych listów, około 60 było tak rannych jak zabitych. Straty powstańców w zalanych z pewnością oznaczyć nie można; w Szreminie leży 120 rannych, pomiędzy temi Leon Dąbrowski. Resztę w liczbie 700 wzięto do niewoli, a pomiędzy temi Referenta Magdzińskiego; część ich ma być odesłaną do twierdzy Küstrin. Wojsko także otoczyło kolumnę z 400 kosynierów, spieszących na odsiecz miastu, którym musieli broń złożyć, poczem ich do domów puszczono. Wojsko następnie rozdzieliło się na dwie kolumny; jedna ruszyła do Neustadt, druga, pod Półkownikiem Brandt, w inną stronę.

Tymczasem, d. 30 rano, Jenerał v. Blumen wystąpił ze Środy ku Miłosławowi, gdzie się powstańcy przed nim z Winnogóry cofnęli. Dowódca ich, Mirosławski, wezwany został przez Jenerała do uległości prawu; lecz to wezwanie pozostało bez skutku. Naówczas artyllerya rozpoczęła ogień, a piechota uderzywszy na miasto, zajęła je po najzaciętszym oporze. Powstańcy wyparali z Miłosława i cofnęli się do pobliskiego lasu, gdzie ich ścigała piechota i jazda Jenerała v. Blumen. Ale tu nagle jazda, została niespodzianie z przodu i z boków spotkana nadzwyczaj silnym ogniem z broni ręcznej, i w tymże czasie konny oddział powstańców napadł na prawe jej skrzydło, i zniszczawszy je, zmusił ją cofnąć się ku Miłosławowi, gdzie stała reszta wojsk. Powstańcy i tak już przewyższający liczbą, otrzymawszy znaczne posiłki z Neustadt, podstąpili także z lasu pod miasto, które atoli, dzięki mężstwu i poświęceniu się oficerów, przez 2½ godzin pozostawało jeszcze w ręku wojska, które dopiero, po pięciogodzinnym krwawym boju, zmęczone do ostateczności, opuściło Miłosław i cofnęło się do Środy. W tej rozprawie poległo ze strony wojska 3 oficerów, 3 podoficerów i 12 żołnierzy; rannych zaś jest 11 oficerów, 1 podoficer i 29 żołnierzy; bez wieści zginęło 8 podoficerów i 249 żołnierzy.

(R. I.)

Krotoszyn, 1 maja.

Gdy onegdaj po południu przyszła do Pleszewa wiadomość o ataku na Xiąż, zgromadzeni tam powstańcy, pod dowództwem Żychlińskiego, ruszyli na odsiecz atakowanym. Przybywszy o pół mili od pola bitwy, kolumna ta dowiedziała się, że wszystko już skończono. Żychliński rozpuścił zaraz swój oddział i sam wrócił do Pleszewa, gdzie stoi jeszcze około 100 powstańców. Neustadt otoczone jest wojskiem, i powstańcom nie pozostaje nic innego jak poddać się, ponieważ główna ich siła w Xiążu została zniszczoną. Wszystko wojsko ruszyło ztąd do Pleszewa, które tameczny Komendant Żychliński ze swemi 100 ludźmi opuścił. Dziś z Kobyлина i Zdun weszły tutaj dwie kompanie 38-go półku piechoty, które pozostaną dla strzeżenia 140 jeńców tutaj trzymanyh.

Austrya.

Wiedeń, 30 kwietnia.

Dnia 25 b. m., z powodu ogłoszenia ustawy, oświecone było rzęsiście całe miasto, i odbył się pochód do zamku z pochodniami, w celu złożenia Cesarzowi hołdu dziękczynienia. Cała rodzina panująca zgromadzoną była w pokojach Cesarzkich, a Monarcha rozczulony uściskał kilka razy swego brata i następcę, Arcy-Xięcia Franciszka, mówiąc mu ze łzami w oczach: „Bóg raczy pobłogosławić temu naszemu dziełu i dożyjemy pewnie dni szczęśliwych.“

— Wszystkie umysły zajmuje tu obecnie ta jedyna kwestya: czy Austrya ma wysłać na Zgromadzenie Narodowe we Frankfurcie, Deputowanych z bezwarunkowym

(1)

полномочиємъ, или же Австрійское правительство и нація должны требовать предоставления себѣ ратификаціи всѣхъ постановленій германскаго парламента, для обезпеченія особыхъ своихъ интересовъ. Многие отзываются съ опасеніемъ, что Австрія по причинѣ своего участія во Франкфуртскомъ собраніи, исчезнетъ какъ независимое государство и должна итти въ Германію. Рѣшеніе сего вопроса анти-германскаго стремленія касается самолюбія вѣнскихъ жителей, которые думаютъ, что вещественнымъ выгодамъ ихъ города, какъ блистательнаго мѣстопребыванія императора, угрожаетъ опасность. Если бы имъ общали, что столицей германскаго парламента и будущаго начальника германскаго союза будетъ не Франкфуртъ а Вѣна, то они, неколебались, бросились бы въ объятія Германіи. Противники присоединенія употребляютъ самыя коварныя средства, для отвлеченія народа отъ союза съ Германією. Общая австрійская газета энергически отзывается въ пользу совершеннаго присоединенія Австріи къ Германіи.

— Министръ иностранныхъ дѣлъ обнародовалъ официально, что посланники Неаполитанскій и Тосканскій, по поводу неблагоприятнаго двору мѣшья ихъ государей, получили паспорта для выѣзда.

— Военный совѣтъ, долженствующій разсмотрѣть и рѣшить дѣло б. начальника города и крѣпости Венеціи, фельдмаршала-лейтенанта Зиси, на дняхъ откроетъ свои засѣданія въ Ольмюцѣ, подъ предсѣдательствомъ тамошняго командира, фельдмаршала-лейтенанта Сунстенау.

— По достовернымъ извѣстіямъ, Сардинія рѣшилась оставить предположеніе вести наступательную войну противъ Австріи и беспокоить австрійскія гавани, и будетъ дѣйствовать только оборонительно. Это произошло въ слѣдствіе протеста со стороны англійскаго правительства. (Официальныя извѣстія изъ Англии подтверждаютъ это извѣстіе).

— Славянское Племя въ Австрійской Имперіи составляетъ значительнѣйшую часть всего народонаселенія, именно не менѣе 17,020,000 человекъ. Это народонаселеніе составляютъ: 1) Богемцы-Словаки, считающіе нынѣ 8,427,500 чел., а именно: а) въ Богеміи, Моравіи и Австріи до 5 милліоновъ, и б) въ Венгріи не менѣе 3,427,500 чел.; 2) Поляки въ Галиціи — до 2,349,500 чел.; 3) Русаки, нѣкоторыми называемые также малороссіянами, въ Галиціи и сѣверной Венгріи, — до 2,755,000 чел.; 4) Иллиро-Сербы, вмѣстѣ — не менѣе 3,480,000 чел., въ Иллиріи, Каринтіи, Стірії, Кроаціи, Венгріи, Далмаціи и военныхъ округахъ; 5) Булгары въ Галиціи до 7,000 чел.

Триестъ, 24 Апрѣля.

Сегодня прибыли въ здѣшнюю гавань два военные англійскіе корабли *Harteguin* и *Spitfire*, съ экипажемъ въ 210 чел. и съ 16 орудіями, первый изъ Корфу, а второй изъ Венеціи, на которомъ также находился англійскій генеральскій консулъ въ Венеціи. Генералъ Нугентъ началъ бомбардировать Удино. Тамощнее временное правительство предложило, на другой день, капитуляцію, и 22 числа составило съ генераломъ Нугентомъ предварительныя статьи о покорности всей провинціи. 23 числа австрійскія войска вступили въ Удино.

Краковъ, 27 Апрѣля.

Мы уже сообщили о происшествіяхъ въ Краковѣ 25 и 26 с. м. Сообщаемъ теперь капитуляцію, заключенную между генералъ-майоромъ австрійскихъ войскъ, барономъ Мольтке, и депутатами города: княземъ Станиславомъ Яблоновскимъ и графомъ Адамомъ Потоцкимъ:

„Краковъ 26-го Апрѣля въ 8½ часовъ вечера.

1) Городъ Краковъ обязуется выслать за Австрійскую границу, въ теченіи 24 часовъ, всѣхъ польскихъ и французскихъ выходцевъ, несостоящихъ въ подданствѣ Австріи. 2) Комитетъ, до сего времени существовавшій, будетъ упраздненъ и другіе комитеты учреждаемы не будутъ. 3) Теперешняя національная гвардія будетъ переформирована, согласно правиламъ, изложеннымъ въ патентѣ 15 Марта с. г., и въ послѣ изданныхъ инструкціяхъ. 4) Всѣ баррикады, устроенныя въ городѣ Краковѣ, къ 8 часамъ завтрашняго утра должны быть открыты, а насыпи скрыты. 5) Городъ Краковъ обязуется вознаграждать за всѣ, причиненныя сегодня поврежденія и убытки, какъ казнѣ, такъ военнымъ и гражданскимъ чиновникамъ. 6) Национальная гвардія и частныя лица положить оружіе.“

полномочиємъ, lub też czy rząd i naród Austriacki ma obstawać przy żądaniu prawa ratyfikacy i wszystkich uchwał Parlamentu Niemieckiego, dla zabezpieczenia swych osobnych interesów. Z wielu stron słyszeć się dają lekkie głosy, że Austria, przez swoje uczestnictwo w Zgromadzeniu Frankfurckim, zniknie jako państwo samoistne i w Niemczech roztopić się musi. Zagadka téj całej anti-Niemieckiej dążności znajduje rozwiązanie swoje w egoizmie Wiedeńczyków, którzy sądzą, że materyalne korzyści ich miasta, jako świetnej rezydencyi Cesarzkiej, są przez to zagrożone. Gdyby Wiedeńczykom przyrzeczono, że Parlament Niemiecki i przyszły Naczelnik Związku Niemieckiego, będą mieli stolicę swoją nie we Frankfurcie, ale w Wiedniu, bez wahania rzuciliby się natychmiast w objęcia Niemiec. I rzeciwicy połączenia używają najpodstępniejszych środków, aby lud odwieść od Związku z Niemcami. W téj walce opinii, *Powszechna Gazeta Austriacka* występuje energicznie za zupełnym przyłączeniem się Austrii do Niemiec.

— Minister spraw zagranicznych ogłosił urzędniczo, że Posłowie Neapolitański i Toskański, z powodu nieprzyjaznego usposobienia swych Monarchów, otrzymali paszporta do wyjazdu z Wiednia.

— Rada wojenna, przed którą ma być stawiony Feldmarszałek-Porucznik *Zichy*, były dowódca miasta i warowni Wenecyi, otworzy w tych dniach swe posiedzenie w Olomuńcu, pod przewodnictwem Feldmarszałka-Porucznika *Sunstenuau*, dowódcy Olomuńca.

— Według wiarogodnych wiadomości, Sardynia postanowiła zaniechać zamiaru prowadzenia zaczepnej wojny morskiej przeciwko Austrii i niepokojenia portów austriackich, i flota jej ma się mieć tylko odpornie. Nastąpić to miało w skutku protestacyi ze strony rządu angielskiego. (Urzędowe wiadomości z Anglii potwierdzają także tę wiadomość).

— Ród Sławiański w państwie Austriackiem stanowi największą część ludności, najmniej 17,020,000 ludzi. Tę ludność składają: 1) Czecho-Słowaki, których teraz liczą do 8,427,500 głów, a mianowicie: a) w Czechach Morawach i Austrii do 5 milionów, i b) Sławany w Węgrzech najmniej 3,427,500; 2) Polacy w Galicyi, do 2,349,500; 3) Rusini, od niektórych także nazywani Małorossyanami, w Galicyi i północnych Węgrzech, do 2,755,000; 4) Illiro-Serbowie, razem najmniej 3,480,000, mieszkający w Illyrii, Karyntyi, Styryi, Kroaacyi, Węgrzech, Dalmacyi i wojskowych Pograniczach; 5) Bulgarowie w Galicyi do 7,000.

Tryest, 21 kwietnia.

Dziś zawinęły do tutejszej przystani dwa wojenne okręty angielskie: *Harteguin* i *Spitfire*, mając na pokładach swoich 210 ludzi i 16 dział, piérwszy z Korfu, drugi z Wenecyi. Na pokładzie ostatniego znajdował się Jenerałny Konsul angielski w Wenecyi. Jenerał Nugent zaczął bombardować Udinę. Tamtejszy Rząd tymczasowy zaproponował nazajutrz kapitulacyę, i d. 22 ułożył z Jeneralem Nugent przedugodne punkta do poddania się całej prowincyi. Dnia 23 wojska Austriackie weszły do Uliny.

Kraków, 28 kwietnia.

Doniesioném już było o wypadkach zaszłych w Krakowie, w dniach 25-m i 26-m b. m.; dla uzupełnienia tych wiadomości udzielamy kapitulacyę, zawartą między dowódcą wojsk Austriackich, Jenerał-Majorem Baronem Moltke, i delegowanymi obywatelami miasta: Xięciem Stanisławem Jabłonowskim i Hr. Adamem Potockim:

„Kraków, d. 26 kwietnia, o godzinie 8½ wieczorem.

1) Miasto Kraków obowiązuje się wydalic za granicę Austriacką, w przeciagu 24 godzin, wszystkich Polskich i Francuzkich wychodzców, nie będących poddanymi Austriackimi. 2) Komitet dotychczas istniejący będzie rozwiązany, i nie wolno tworzyć nowego Komitetu. 3) Dotychczasowa gwardya narodowa, będzie, według patentu z d. 15 marca b. r. i później wydanych instrukcyj, na nowo oczyszczona i uorganizowana. 4) Wszystkie barykady, wzniesione w mieście Krakowie, będą, najdalej nazajutrz, o godzinie 8 rano, otworzone i zrównane. 5) Miasto Kraków obowiązuje się zwrócić wszelkie, w dniu dzisiejszym zrządzone szkody, tak skarbowi publicznemu, jako też wojskowym i urzędnikom. 6) Prywatni i gwardya narodowa złożą broń.“

ФРАНЦІЯ.

Парижъ, 30 Апрѣля.

Въ Монитерѣ напечатано сегодня постановленіе временнаго правительства, коимъ генералъ Кавеньякъ, избранный членомъ національнаго собранія и изъявившій желаніе участвовать въ ономъ, увольняется отъ должности алжирскаго генералъ-губернатора, а генералъ Шангарнѣ назначается въ эту должность. Въ Алжирію пріѣхали трое комиссаровъ правительства, для раздѣленія этого края на три департамента.

— Военное министерство усердно дѣйствуетъ, чтобы образовать два корпуса: при-Рейнскій и сѣверовосточный. Они будутъ состоять изъ 17 дивизій, изъ которыхъ 12 уже образованы въ ихъ штабахъ. Всѣ генералы и командующіе полками уже назначены. Оба корпуса будутъ распространяться отъ Дубскаго департамента до *Pas de Calais*, и такимъ образомъ въ соединеніи съ арміею альпійскою будутъ образовывать большую цѣль, состоящую изъ 180,000 чел. Франція, со включеніемъ Алжиріи, содержитъ нынѣ 537,000 чел. войска, кромѣ національной гвардіи.

— Командующій альпійскою арміею генералъ Удино пріѣхалъ въ главную свою квартиру въ Лионъ, и вступилъ въ отправленіе должности.

— Постановленіемъ правительства закрыты банки въ Руанѣ, Лионѣ, Лиллѣ, Тулузѣ, Орлеанѣ и Марсели, и соединены съ главнымъ парижскимъ банкомъ, получившимъ названіе банка Франціи. Въ слѣдствіе того капиталъ французскаго банка составляетъ нынѣ 85,100,000 фр.

— Въ *Journal des Débats* говорятъ сегодня о выборахъ: „Все что намъ извѣстно до сихъ поръ о результатѣ выборовъ, еще не позволяетъ произнести рѣшительное сужденіе о характерѣ будущаго собранія. Скажемъ болѣе: если бы даже были извѣстны всѣ выборы, и тогда это сужденіе все еще было бы очень невѣрное. Никто не можетъ сказать, какія свойства будетъ имѣть собраніе, состоящее изъ девяти сотъ человекъ, изъ коихъ большая часть является въ политической жизни въ первый разъ. Замѣчательно однако, что въ газетахъ, почитаемыхъ органами самыхъ отчаянныхъ республиканцевъ, обнаруживаются большое неудовольствіе. Въ самыхъ этихъ газетахъ возмущаются о пораженіи ихъ партіи. Въ Парижѣ, самая умѣренная часть временнаго правленія дѣйствительно имѣла значительный перевѣсъ. Въ пользу Г. Ламартина оказалось чрезвычайно большое число голосовъ, именно почти 260,000. Но Люксембургъ не разбитъ, ибо Г. Луи-Бланъ, Альберъ и Флоконъ избраны, и 129,000 голосовъ, поданныхъ въ пользу Г. Ледру-Реллена, все еще порядочное число. Сверхъ того въ Парижскомъ спискѣ находимъ мы имена, которыя, какъ намъ кажется, не могутъ возбуждать въ искреннихъ республиканцахъ ни малѣйшаго недовѣрія, какъ напримѣръ Жюль Бастидъ, генерала Дювивіе, генерала Кавеньяка, Косидіера и нѣсколькихъ ремесленниковъ, которые, какъ говорятъ, обладаютъ неоспоримыми способностями. Труднѣе судить о выборахъ провинціальныхъ. Сознаемся откровенно, что изъ получаемыхъ и обнаруживаемыхъ нами именъ, большая часть намъ неизвѣстна. Извѣстны имена депутатовъ прежней оппозиціи. До сихъ поръ, какъ сказано, мы должны ограничиваться предположеніями. Не сомнѣваемся, и мы никогда не сомнѣвались, что предстоящее собраніе утвердитъ провозглашенную республику, и оно будетъ вообще умѣренное.“

— Сдѣланы всѣ приготовленія къ тому, чтобы временное правительство, по открытіи національнаго собранія, могло перейти изъ ратуши въ Тюильри.

— Число работниковъ въ національныхъ рабочихъ заведеніяхъ простирается до 100,000 чел. и ежедневно увеличивается.

— Нашли два портфеля съ переплюскою Людовика Филиппа, которые находятся уже въ рукахъ временнаго правительства. При везащомъ отъѣздѣ Короля, они брошены были за стѣну темнаго коридора, гдѣ ихъ нынѣ случайно открыли.

— Каммердинеръ Короля Людовика-Филиппа, г-нъ Прево, просилъ отъ имени своего господина о выдачѣ бѣлья и одежды, принадлежащихъ королевской фамиліи. Посему тотчасъ предписано смотрителю Тюильрійскаго двора выдать г-ну Прево всѣ этого рода вещи, уцѣлѣвшія отъ расхищенія. Вещи сіи уже отправлены въ Лондонъ.

FRANCYA.

Paryż, 30 kwietnia.

Monitor ogłosił dzisiaj dekret Rządu tymczasowego, mocą którego Jeneral Cavaignac, obrany członkiem Zgromadzenia Narodowego i chcący mieć udział w jego pracach, uwolniony został od obowiązku Gubernatora Algierji; Jeneral Changarnier mianowany jest w miejsce jego na też posadę. Do Algierji przybyło trzech Kommissarzy, w celu rozdziału tej posiadłości na trzy departamenta.

— Ministerstwo wojny, pracuje gorliwie nad utworzeniem dwóch korpusów, nad-Reńskiego i północno-wschodniego. Składać się one będą z 17 dywizji, z których 12 już są w sztabach swoich uorganizowane. Wszyscy Jenerałowie i dowódcy półków już są mianowani. Obaj korpusy rozciągać się będą od departamentu Doubs, aż do *Pas de Calais*, i tym sposobem, w połączeniu z armią Alpejską, tworzyć będą wielki łanecch liczący 180,000 ludzi. Łącznie z Algierją utrzymuje teraz Francya 537,000 żołnierzy, oprócz gwardji narodowej.“

— Jeneral Oudinot, tymczasowy dowódzca armii Alpejskiej, przybył do swojej głównej kwatery Lyonu, gdzie rozpoczął pełnić swą służbę.

— Postanowieniem Rządowemъ zniesione zostały банки w Rouen, Lyonie, Lille, Tuluzie, Orleanie i Marsylii, i połączone z głównym bankiem Paryżkim, pod nazwą banku Francyi. Kapitał zatem banku francuzkiego wynosi obecnie 85,100,000 fr.

— Dzisiejszy *Journal des Débats* czyni następujące uwagi nad wyborami: „To co wiemy o rezultacie wyborów, nie pozwala jeszcze stanowczego wyrokowania o duchu przyszłego zgromadzenia. Powiemy więc: nawet gdyby wszystkie wybory były wiadome, wyrok ten mógłby tylko być domyślnym. Nikt nie jest w stanie powiedzieć, jaki charakter mieć będzie Zgromadzenie z 900 osób złożone, których większa część pierwszy raz dopiero występuje w życiu politycznym. Jest jednak godnem uwagi, że dzienniki, które są uważane za organa najzagorzalszych republikanów, zdają się być niezadowolone. Same one ogłaszają swą klęskę, z pewną nawet przesadą. W Paryżu najumiarkowana część Rządu tymczasowego otrzymała stanowczą przewagę. P. Lamartine miał za sobą nadzwyczajnie wysoką liczbę, prawie 260 000 głosów. Ale Luxemburg nie jest pokonany; PP. Louis-Blanc, Albert i Flocon, zostali także obrani, a i owe 129,000 głosów, które P. Ledru-Rollin osiągnął jest też niepogardliwą liczbą. Znajdujemy prócz tego na liście Paryżkiej imiona, które, jak nam się zdaje, u najszczerzych Republikanów nie mogą wzbudzić najmniejszej nieufności; imiona, jak Jules Bastide, Jeneral Duvivier, Jeneral Cavaignac, Causidiere i pewna liczba robotników, którzy, jak mówią, z demokratycznym sposobem myślenia łączą niezaprzeczone zdolności. Trudniiej jest ocenić wybory prowincyi. Pomiędzy dochodzącemi do naszej wiadomości imionami, wyznajemy otwarcie, nieznanom dotąd największą część stanowią. Znane imiona należą do Deputowanych byłej opozycyi. Ale na teraz, jak powiedzieliśmy, musimy się ograniczyć na domysłach. Nie wątpimy, i nigdy nie wątpiliśmy, że zbliżające się zgromadzenie potwierdzi ogłoszoną Rzeczpospolitą. Zresztą będzie ono w ogólności umiarkowane.“

— Poczyniono wszelkie przygotowania, aby Rząd tymczasowy, po otwarciu Narodowego Zgromadzenia mógł się przemieścić z Ratusza do Tuileryów.

— Liczba robotników, umieszczonych w warsztatach narodowych, dochodzi 100,000 i codziennie jeszcze się pomnaża.

— Znalezione dwa portfele z korespondencyami Króla Ludwika Filipa, które znajdują się już w ręku Rządu tymczasowego. Przy nagłym wyjeździe Króla wrzucono je za mur ciemnego korytarza, gdzie je teraz przypadkiem wykryto.

— P. Prevost, kamerdyner Króla Ludwika-Filipa, wspominał się w imieniu swego Pana o wszelką bieliznę i ubiory do Królewskiej rodziny należące. Rządca Tuileryów otrzymał natychmiast polecenie, wydać P. Prevost wszelkie przedmioty tego rodzaju, które ocalały od zniszczenia. Rzeczy te odesłano już koleją żelazną do Londynu.

2 Мая.

Национальное собрание открыто будет 4 Мая. В Мониторъ съѣзжаютъ представителямъ нации, чтобы они, предъ открытіемъ засѣданій, записывались въ книгу прежней палаты депутатовъ; лица же, непринадлежащіе по сіе время къ числу депутатовъ обязаны представлять метрическія свидѣтельства.

— Ожидаютъ, что въ сегодняшнемъ Мониторѣ обнародованъ будетъ списокъ всеобщихъ выборовъ; однако же этого не сдѣлано, потому, что въ некоторыхъ провинціальныхъ городахъ, какъ-то: въ Реннѣ, въ Лиможѣ и пр., возникли такіе беспорядки, что правительство вынуждено было предписать—присутствовать къ новымъ выборамъ. Въ Руанѣ, Нимѣ и въ Эльбефѣ, смутенія уже прекратились; въ первомъ изъ сихъ городовъ погибло до 150 человекъ.

— Постановленіемъ временнаго правительства, для членовъ національнаго собранія установленъ мундиръ, а именно: черный фракъ и черное нижнее платье, бѣлый жилетъ, трехцвѣтный шелковый шарфъ съ золотою бахромою и алая ленточка въ петлицѣ, съ шитою эмблемою республики.

— Стеченіе народа на галерею національнаго собранія такъ велико, что на билеты для входа, въ управленіяхъ меромъ будетъ учрежденъ тиражъ, какъ на билеты бесплатныхъ спектаклей.

— Въ числѣ представителей народныхъ находятся также нѣсколько духовныхъ лицъ высшаго сана, и между прочимъ епископъ Орлеанскій.

— Шведскій посланникъ выѣхалъ въ Стокгольмъ; его должность будетъ исполнять секретарь посольства. Передъ выѣздомъ онъ имѣлъ продолжительное совѣщаніе съ г-нъ Ламартиномъ.

— Лордъ Норменби и его супруга вчера обѣдали у Г. Ламартина.

— По телеграфическимъ извѣстіямъ изъ Ліона, волненіе умовъ тамъ такъ велико, что ежечасно ожидаютъ смутенія.

— Абд-эль-Кадеръ выѣхалъ изъ замка Ламальгъ и чрезъ Тулузу прибылъ въ По, гдѣ для него приготовлено великолѣпное помѣщеніе въ отдѣланномъ наново замкѣ.

3 Мая.

По силѣ изданнаго временнымъ правительствомъ декрета, невольничество Негровъ въ колоніяхъ уничтожается.

— Префектуры и подпрефектуры будутъ упразднены, а вмѣсто префектовъ будутъ начальниками департаментовъ комиссары, коимъ присвоена будетъ власть болѣе обширная.

— Составленный вице-президентомъ статьи-совѣта Г. Корменемъ, проектъ уложенія, значительно измѣненъ временнымъ правительствомъ. Г. Корменъ хотѣлъ ввести одну палату, одного президента и рѣшительное *veto*. Религію хотѣлъ также подчинить правительству. Въ такомъ случаѣ духовенство получало бы содержаніе изъ государственной казны. Г. Ламартинъ, представившій Виконту Корменю составленіе проекта уложенія, предложилъ однако образовать верховную власть, состоящую изъ трехъ членовъ съ уничтоженіемъ *veto* и одной палаты, и требовалъ совершеннаго отдѣленія церкви отъ правительства.

Слишкомъ 400 членовъ національнаго собранія записались уже въ книгу и назначили для себя мѣста въ залѣ засѣданія. Полагаютъ, что собраніе соберется еще сегодня, на канунъ открытія, для составленія временнаго отдѣленія.

— Австрійскій посланникъ гр. Аппони, оставилъ Парижъ, и отъѣзжаетъ обратно въ Вѣну.

Англія.

Лондонъ, 28 Апрѣля.

Вдовствующая Королева Аделаида прибыла вмѣстѣ съ герцогомъ Саксен-Веймарскимъ и его супругою въ гавань Спитгедъ, на 120-пушечномъ кораблѣ, *Howe*, съ острова Мадеры. *Howe* и еще три линійные корабля получили предписаніе присоединиться къ флоту сэра Чарльса Нэпира, который крейсируетъ въ Каналѣ.

— Извѣстный хартистскій начальникъ, Г. Кокренъ, снова пытался сегодня произвести движеніе народа противъ правительства. Но онъ не успѣлъ въ этомъ, ибо вмѣсто ожидаемыхъ 150,000 чел., прибыло всего 1,000, такъ какъ обнародованное прежде воспрещеніе правительства и падавшій дождь удержали многихъ членовъ собранія. Это движеніе было направлено противъ закона объ нищихъ, и съ этою цѣлію хотѣли

Дня 2 мая.

Zgromadzenie Narodowe, otwarte będzie 4-go maja. *Monitor* wzywa Reprezentantów ludu, aby się przed rozpoczęciem obrad zapisywali w byłej kweturze Izby Deputowanych; osoby zaś, które dotychczas nie były członkami ciała prawodawczego, mają przy zapisywaniu dołączać metrykę.

— Spodziewano się, że *Monitor* dzisiaj ogłosi tabelę powszechnych wyborów; rzecz ta jednak nie nastąpiła, z powodu, iż w kilku większych miastach prowincjonalnych, jako to w Rennes, Limoges i t. p. zaszły takie bezprawia, że rząd musiał nakazać nowe wybory. W Rouen, Nimes i Elbeuf przyszło do krwawych bitew; w pierwszym z tych miast poległo 150 ofiar.

— Dekretem Rządu tymczasowego przepisany jest mundur dla członków Zgromadzenia Narodowego. Ubiór ten składa się z czarnego fraku i takichże spodni, białej kamizelki, jedwabnej trójkolorowej szarfy ze złotymi frezjami, i czerwonej wstążki w dziurce od guzika, z haftowanymi godłami Rzeczypospolitej.

— Natłok do galeryi Zgromadzenia Narodowego jest tak wielki, że w urzędach merowskich Paryża, bilety do wejścia, jak na bezpłatne przedstawienia teatralne, losom mają być wyciągane.

— Pomiędzy Reprezentantami ludu znajduje się także kilku wyższych duchownych, a między innymi Biskup Orleński.

— Posel Szwedzki wyjechał do Sztokholmu, zastępować go będzie Sekretarz poselstwa. Przed wyjazdem miał długą naradę z P. Lamartine.

— Lord Normanby z małżonką swą znajdował się wczoraj na obiedzie u P. Lamartine.

— Według wiadomości telegraficznej z Lyonu, wzburzenie umysłów jest tam tak wielkie, że się co-chwila spodziewają powstania.

— Abd-el-Kader opuścił zamek Lamalgue pod Tulonem i przybył przez Tuluzę do Pau, gdzie dlań wspaniale przygotowano mieszkanię w odnowionym zamku.

Dnia 3 maja.

Na mocy dekretu Rządu tymczasowego, niewolnictwo Murzynów w osadach zostaje zniesionem.

— Prefektury i podprefektury mają być zmienione; zamiast Prefektów będą naczelnikami departamentów Kommissarze, z władzą rozciąglejszą od poprzedzających.

— Wypracowany przez P. Cormenin, Wice-Prezesa Rady Stanu, projekt ustawy, został znacznie przez Rząd tymczasowy zmieniony. P. Cormenin chciał mieć jedną Izbę i jednego Prezydenta ze stanowczem *veto*. Religię chciał także poddać pod władzę Rządu. W takim razie duchowienstwo płacone by było z kassy rządowej. P. Lamartine, który Wice-Przemię Cormenin polecił wypracowanie projektu ustawy, zaproponował przeciwnie najwyższą władzę z trzech członków złożoną, z zawieszającym tylko *veto* i jedną Izbą, i żądał zupełnego rozdziału między Kościołem i Rządem.

— Przeszło 400 członków Zgromadzenia Narodowego już się kazało zapisać i swe miejsce w sali posiedzeń oznaczyło. Sądzą, że Zgromadzenie zbierze się dziś w wilię otwarcia dla utworzenia biura tymczasowego.

— Posel Austriacki, Hr. Appony, opuścił Paryż, udając się na powrót do Wiednia.

Londyn, 28 kwietnia.

Owdowiała Królowa Adelajda przybyła, wraz z Księciem Sasko-Wejmarskim i małżonką jego, do portu Spithead, na 420 działowym okręcie *Howe*, z wyspy Madagry. *Howe* i trzy inne chręty liniowe otrzymały rozkaz połączyć się z flotą Admirala Sir Charles Napier, krążącą na Kanale.

— Znany przewodca Chartystowski, P. Cochrane, usiłował znowu dziś wywołać demonstracyę ludu przeciwko rządowi. Ale zamiast spodziewanych 150,000 ludzi, przybyło zaledwo 1,000, wydany bowiem poprzednio zakaz rzepu, a następnie deszcz, wstrzymał wielu od zgromadzenia się. Demonstracya ta wynierzana była przeciwko prawom ubogich, i w tym względzie podać miano Ministrowi spraw wewn. petycyę w uraczystej processyi. P. Grey

подать министру внутренних дел прошение при торжественном шествии. Г-нь Грей ведѣла поставить 1,050 человекъ констаблей на Трафальгарской площади, для воспринятія шествія. Г. Кокренъ съ тремя своими друзьями, действительно прибыли туда въ колесницѣ, запряженной старою и хромою лошадию; колесница была украшена картиною, изображающею ужасную нищету, господствующую въ домахъ бѣдныхъ. Полиція приостановила повозку, за которою слѣдовали толпы народа; но какъ Г. Кокренъ сослался на свои гражданскія права, то ему позволили отправиться въ Уитгаль и вручить прошеніе. Тамъ все и кончилось. Толпы разошлись спокойно.

— Въ Ливерпулѣ и Бирмингамѣ, въ Пятницу на Страстной ведѣлѣ, происходили собранія Хартистовъ, на коихъ сдѣлано заключеніе, что отъ парламента нельзя ожидать ничего, пока не будетъ образованъ новый на основаніи общаго закона о выборахъ.

— Изъ Дублина пишутъ, отъ 21-го Апрѣля: „Вчера вечеромъ происходило общее собраніе клубовъ. Собраніе было многочисленное; рѣчи отличались наглостію. Рѣшено противиться правительству до послѣдней крайности. Формальное объявленіе въ этомъ смыслѣ тутъ же подписано многими членами, между которыми, разумѣется, первое мѣсто занимаютъ Гг. Смитъ О'Бриенъ, Мичель и Мигэръ. Положено приступить къ сформированію національной гвардіи. Мѣстное начальство приняло всѣ мѣры предосторожности и безпорядковъ не было.“

— Нѣкоторыя газеты открыто возбуждаютъ Ирландцевъ къ междоусобной войнѣ.

— Находящаяся нынѣ въ Ирландіи войска, состоять изъ 32,000 чел. всякаго оружія, къ которымъ прибавитъ еще 21,800 чел.

— Генералъ майоръ Кампбелъ назначенъ, на мѣсто генерала Вильсона, Гибралтарскимъ губернаторомъ.

Г Е Р М А Н І Я .

Франкфуртъ на Майнѣ, 28 Апрѣля.

Союзный сеймъ, въ засѣданіи 26 числа, опредѣлилъ слѣдующее: Правительства тѣхъ странъ, принадлежащихъ къ союзу, въ которыхъ выборы не могутъ быть скоро окончены, приглашаются, чтобы по крайней мѣрѣ ускорили ихъ такимъ образомъ, чтобы засѣданія парламента могли быть начаты 18 Мая. Въ слѣдствіе сего, всѣ сказанныя правительства имѣютъ предписать своимъ депутатамъ, чтобы они прибыли во Франкфуртъ непременно къ 17-му Мая.

— Изъ послѣднихъ прейсъ комитетовъ франкфуртскаго сейма видно, что въ немъ стоятъ другъ противъ друга двѣ партіи: одна, которая ставитъ національное собраніе и предстоящій германскій парламентъ выше всѣхъ, существующихъ дониндѣ въ Германіи, властей; другая же, которая желаетъ и помышляетъ лишь о томъ, какъ спасти величїе прежней власти и возстановить ее тамъ, гдѣ нынѣ она уничтожена.

— Въ комитетѣ пятидесяти, Г. Пагенштехеръ прочелъ докладъ объ италіянскомъ вопросѣ и предложилъ вопросъ: слѣдуетъ-ли отвѣчать на прокламацію Ломбардцевъ къ германской націи? Комитетъ большинствомъ мнѣній рѣшилъ, что послѣ нарушенія германской территоріи корпусами италіянскихъ и піемонтскихъ волонтеровъ, не слѣдуетъ давать никакого отвѣта.

— На мѣсто баенскаго генерала Гагерна, убитаго при Г. Кандернѣ въ экспедиціи союзныхъ войскъ противъ скопищъ при-рейскихъ возмутителей, назначенъ главнокомандующимъ теми же войсками генералъ Гофманъ.

— Изъ Мангейма сообщаютъ, что городъ сей объявляется въ осадномъ положеніи. Послѣ того немедленно началось общее обезоруженіе, и многія лица взяты подъ стражу. Спокойствіе не было нарушено.

Мюнхенъ, 27 Апрѣля.

Сегодня около полудня, Королева благополучно разрѣшилась отъ бремени принцемъ. Собранныя палаты назначили тотчасъ депутацію, которая принесетъ по сему поводу поздравленіе Королю.

— Герцогъ Карлъ Баварскій отправится завтра, въ качествѣ главнокомандующаго 7 корпуса союзной арміи, въ Стутгардъ и Карlsruhe.

казалъ 1050 констабломъ осадить плац Трафальгарскій, для прешкожденія розрухом. P. Cochrane и трѣхъ его прїятелей прїбыли рзeczywїсе в повозке ciagnionym przez starą kulawą szkapę, i pokrytym małowidłami przedstawiającymi okropną niedzę, panującą w domach ubogich. Polieya zatrzymała powóz, za którym postępowali tłumy; ale gdy P. Cochrane odwołał się do swoich praw obywatelskich, dozwolono mu udać się do Whitehall i złożyć petycja. Na tém skończyło się wszystko. Tłumy rozeszły się spokojnie.

— W Wielki-Piątek odbywały się zgromadzenia charytystów w Liverpool i Birmingham, na których wynurzono uniemiańie, że od Parlamentu niezego spodziewać się nie można, pokud tenże nie będzie wypływem powszechnego prawa wyborów.

— Piszą z Dublinu 21 kwietnia: „Wczoraj wieczoremъ было zgromadzenie powszechnie skonfederowanych klubów. Osób było wiele i wielkie panowało zajętrzenie; postanowiono opierać się środkomъ rządowymъ do ostateczności. Oświadczenie w tymъ duchu podpisane zostało tuż на miejscu przez wielu członków, mianowicie przez P. Smith O'Brien, Meagher i Mitchell. Uchwalono też przystąpić do uorganizowania gwardyi narodowej. Władza przedsięwzięcia środki ku utrzymaniu spokojuści, która też naruszeną nie była.“

— Niektóre gazety otwarcie wzywają Irlandczyków do wojny.

— Stojące w Irlandyi wojsko liczy teraz 32,000 ludzi wszelkiej broni, do których przybędzie jeszcze 21,800 dymisyonowanych żołnierzy.

— Jenerał-Major Campbell mianowany został в miejscu Jenerala Wilson, Gubernatoremъ Gibraltaru.

N I Е М С Y .

Frankfurt nad Menem, 28 kwietnia.

Sejm Związkowy на posiedzeniu d. 25, postanowił co następuje: „Rządy tychъ krajów, należącychъ do Związku, w których wybory Deputowanychъ do Parlamentu, nie mogą rychlej być ukończone, wezwane są, iżby przynajmniej przyspieszyły je w ten sposób, aby posiedzenia Parlamentu mogły się rozpocząć z d. 18 maja. W skutku tego, wszystkie pomienione rządy, mają wezwać swych Deputowanychъ, iżby najpóźniej d. 17 maja, znajdowali się już we Frankfurcie.

— Zostatnichъ rozpraw Komitetu Sejmowego we Frankfurcie, okazuje się, iż w nimъ stoją naprzeciwъ siebie dwa stronnictwa: jedno, które stawia zgromadzenie narodowe, a z niemi i przyszły Parlament Niemiecki nad wszystkie dotychczas w Niemczechъ istniejące władze; drugie zaś, które pragnie i myśli raczej o тѣм, jakъ ocalić powagę dawnychъ władzъ i przywrócić ją tam, gdzie została obalona.

— W Komitecie nieustającymъ Pięćdziesięciu, P. Pagenstecher czytałъ zdanie sprawy o kwestyi Włoskiej i rozbiierał pytanie: czy należy odpowiedzieć на odezwę Lombardezykówъ do narodu Niemieckiego? Komitetъ większością zdańъ uchwalił, że po naruszeniu territoriumъ Niemieckiego przez korpusy ochotnikówъ Włoskichъ i Piemontskichъ, nie wypada dawać żadnejъ odpowiedzi.

— W miejscu Jenerala Badenkiego Gagern, poległego pod m. Kaudern w wyprawie wojska Związkowego przeciwko bandomъ wicherzycieli nad Renem, objąłъ dowództwo tegożъ wojska Jenerał Hoffmann.

— Z Mannheimu donoszą, iż miasto to ogłoszone zostało za będące в stanie oblężenia; poczemъ przystąpiono natychmiast do rozbrojenia mieszkańcówъ i wiele osóbъ aresztowano. Spokojuści nie była naruszona.

Monachium, 27 kwietnia.

Dziś około południa, Królowa powiła szczęśliwie сына. Zgromadzone Izby mianowały natychmiastъ deputacyą, która ma złożyć Królowi address powińszowania.

— Xiążę Karol Bawarski wyjedzie jutro, jako naczelný dowódzca 7-go korpusu armii Związkowej, do Stutgardu i Karlsruhe.

— Наши волонтеры, собранные герцогомъ Максимилианомъ, скоро выступятъ отсюда въ Тироль, для принятія участія въ войнѣ Австріи съ итальянскими инсургентами. Здѣшній полкъ линейныхъ войскъ вскорѣ также выступитъ въ Тироль.

ИТАЛІЯ.

Миланъ, 20 Апрѣля.

Въ Туринской газетѣ *Concordia* объявляютъ, что Король Карлъ Альбертъ, почитая Минчіо границею между Ломбардіею и Венеціею, далъ знать миланскому правительству, что онъ не намѣренъ вступать во владѣнія Венеціанской республики и полагаетъ свое дѣло оконченнымъ, потому-что, за исключеніемъ Пескьеры и Мантуи, Австрійцы очистили Ломбардію. Въ слѣдствіе этого, Король пригласилъ миланское правительство занять ломбардскими войсками всѣ позиціи, которыя заняты теперь Сардинцами.

— Въ Марсельской газетѣ *Nouvelliste*, по письмамъ изъ Неаполя сообщаютъ, что не смотря на нерасположеніе Короля, отправляемая въ Ломбардію армія будетъ усилена до 50,000 чел. Французскіе газеты сомнѣваются въ достоверности сего извѣстія, какъ по поводу сопротивленія Англій противъ войны съ Австріею, такъ и худаго положенія неаполитанскихъ финансовъ.

— Газета *le Siècle* говоритъ: „По извѣстіямъ изъ Неаполя, полученнымъ нами изъ очень-вѣрнаго источника, генераль Пепе можетъ располагать противъ Австрійцевъ только силою въ 18,000 теловѣкъ. Онъ долженъ былъ съѣсть на корабль 22 Апрѣля, съ авангардомъ состоящимъ изъ 4,000 чел. пѣхоты; четыре парохода предоставлены ему въ распоряженіе. Впрочемъ, генералу Пепе обѣщали, что его корпусъ будетъ увеличенъ въ послѣдствіи до 30,000 человекъ.

— По итальянскимъ газетамъ, лордъ Минто рѣшительно объявилъ себя противъ отправленія неаполитанскихъ войскъ въ центральную Италію и воспротивился всѣмъ морскимъ экспедиціямъ противъ Триеста, присовокупляя, что Англія предприметъ яужныя мѣры въ случаѣ, если бы Венеція и Генуя объявили себя независимыми.

— Изъ Рима отъ 10 Апрѣля: лордъ Минто, прибывшій сюда вчера изъ Мальты, велѣлъ англійскому консулу въ Римѣ объявить, что Англія никогда не протестовала противъ вмѣшательства Сардиніи въ дѣла Ломбардо-Венеціанскаго королевства, ниже противъ вмѣшательства со стороны Неаполя. Англія спрашивала только эти два двора: какія были дальнѣйшія ихъ намѣренія и какъ отвѣты были удовлетворительны, то доброе согласіе между ними и Англіею не было даже ослаблено.

— Извѣстный Раморино предложилъ свои услуги Ломбардцамъ, но временное правительство не приняло его въ службу.

Неаполь, 18 Апрѣля.

Неаполитанскій Король издалъ слѣдующую протестацію: „Фердинандъ II, Божіею милостию Король Обѣихъ Сицилій и проч. Мы узнали о сдѣланномъ въ Палермѣ 13-го числа постановленіи, чтобы не только непризнавать нашихъ и нашей Королевской фамиліи священныхъ правъ, но также нарушить единство и цѣлость Монархіи и отмѣнить дарованное нами уложеніе; (выслушавъ мнѣніе по сему предмету нашего министерскаго совѣта, мы настоящимъ актомъ протестуемъ торжественнѣйшимъ образомъ противъ постановленія сего, состоявшагося въ Палермѣ 13 числа с. м. 1848 года, и провозглашаемъ оное несущимъ и ничтожнымъ.

— Въ Миланской официальной газетѣ извѣщаютъ, что Король Неаполитанскій объявилъ войну Сициліи, что бомбардированіе Мессины возобновлено съ новою силою.

ВЛОСНІ.

Медюланъ, 20 kwietnia.

Газета Туринская *Concordia* помещаетъ wiadomość z Lombardyi, iż Król Karol Albert, uważając Mincio jako granicę między Lombardyą i territorium Weneckiem, oświadczył Rządowi Medyolańskiemu, iż nie ma zamiaru wkraczać na ziemię Wenecyi, która ogłosiła się Rzeczpospolitą, i że uważa swoją misyą za dopełnioną, albowiem Niemcy opuścili Lombardyą, prócz twierdz Mantui i Peschierzy. Król wzywa przeto rząd Medyolański, iżby swemi wojskami osadził stanowiska, zajmowane dziś przez Sardynczyków.

— Gazeta *Nouvelliste* wychodząca w Marsylii, podług listów z Neapolu donosi, że mimo wstręt Króla, armia posyłająca się na pomoc Lombardyi będzie powiększona do 50,000. Gazety francuzkie wątpią o pewności tej nowiny, tak z powodu oporu ze strony Anglii przeciw wojnie z Austryą, jak i złego stanu finansów Neapolitańskich.

— Dziennik *le Siècle* pisze: „Podług wiadomości, otrzymanych przez nas z Neapolu, Jenerał Pepe może tylko rozrządzać przeciw Austryakom siłą 18,000 ludzi. Jenerał ten miał wziąć na okręty d. 22 kwietnia, z przednią strażą 4,000 ludzi. Cztery parostatki oddane są do jego rozporządzenia. Zresztą Jenerałowi Pepe obiecano, iż korpus jego będzie powiększony następnie do 30,000 ludzi.

— Podług gazet Włoskich, Lord Minto wręcz oświadczył się przeciw posłaniu wojsk Neapolitańskich do Włoch środkowych i oparł się bezwzględnie wszelkim wyprawom morskim na Tryest, dodając, że Anglia przedsięwzięcie środki potrzebne na przypadek, jeżeli by Wenecya i Genua ogłosiły się niepodległemi.

W sprzeczności z powyższą wieścią, piszą z Rzymu, pod d. 10 kwietnia: „Lord Minto, przybyły tu wczoraj z Malty, polecił Konsulowi Angielskiemu w Rzymie obwieścić, że Anglia nigdy nie protestowała przeciw wdaniu się Sardynii w sprawę Królestwa Lombardzko-Weneckiego, ani też przeciw wdaniu się ze strony Neapolu. Anglia zapytywała tylko te dwa dwory: jakie były dalsze ich zamiary, i gdy odpowiedzi były zaspakajające, dobre porozumienie między niemi i Anglią nie zostało nawet zachwiane.

— Głośny Ramorino ofiarował swoje usługi sprawie Lombardzkiej, ale Rząd tymczasowy nie przyjął go do służby.

Neapol, 18 kwietnia.

Król Neapolitański wydał następującą protestacyą: „Ferdynand II z Bożej łaski Król Obojga Sycylii i t. d. Gdy doszło do naszej wiadomości, powzięte d. 13 kwietnia postanowienie w Palermo, nie tylko nienużniania świętych praw naszych i naszej Królewskiej rodziny, ale nadto pogwałcenia jedności i całości monarchii, jako też zaprzysiężonej przez nas ustawy; po wysłuchaniu naszej Rady Ministrów, protestujemy niniejszém jak najuroczyściej przeciw aktowi postanowienia w Palermo d. 13 kwietnia 1848 roku powziętego, i ogłaszamy takowy za niebyty i żadnego znaczenia niemający.

— W Medyolańskiej urzędowej Gazecie donoszą, że Król Neapolitański wypowiedział wojnę Sycylii, oraz że bombardowanie Messyny rozpoczęło się znnowu z podwojoną siłą.